

سنجش از دور و سامانه اطلاعات جغرافیایی و منابع طبیعی (سال پنجم / شماره سوم) پاییز ۱۳۹۳

نمایه شده در سایت: پایگاه استادی علوم جهان اسلام، جهاد دانشگاهی، مگ ایران، نورمگ

آدرس وب سایت: <http://girs.iaubushehr.ac.ir>

مدل شایستگی مرتع از جنبه زنبورداری با استفاده از GIS (مطالعه موردی: مرتع طالقان)

شهربانو فدایی^۱, حسین ارزانی^۱, حسین آذرنیوند^۱, غلامعلی نهضتی^۲, سیدحسن کابلی^۳, فاضل امیری^{۴*}

۱. به ترتیب دانش آموخته کارشناسی ارشد مرتع داری، استاد و دانشیار دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران

۲. مریزی گروه علوم دامی دانشکده کشاورزی، دانشگاه تهران

۳. دانشجوی دکتری مرتع داری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران

۴. دانشیار دانشکده مهندسی، گروه منابع طبیعی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بوشهر

مشخصات مقاله

چکیده

پیشینه مقاله:

دریافت: ۲۰ مهر ۱۳۹۲

پذیرش: ۱۸ اردیبهشت ۱۳۹۳

دسترسی اینترنتی: ۲۴ آبان ۱۳۹۳

واژه های کلیدی:

مدل شایستگی مرتع

زنبورداری

گیاهان شهدزا

گیاهان گرده زا

سیستم های اطلاعات جغرافیایی

قابلیت استفاده از مرتع جهت کاربری زنبورداری، با درنظر داشتن بهره برداری پایدار از اراضی و ارائه مدل موردی تعیین شایستگی مرتع طالقان از اهداف این تحقیق بوده است. در تعیین شایستگی مرتع با استفاده از روش پیشنهادی فائق و سامانه اطلاعات جغرافیایی (GIS) با ملاحظه عوامل مؤثر بر شایستگی زنبورداری و تلفیق آنها نقشه های نهایی ارائه گردید. نمونه برداری در تیپ های گیاهی منطقه به روش تصادفی - سیستماتیک با استقرار ۳ ترانسکت ۲۰۰ متری و ۳۰ پلات یک متر مربعی در راستای آن مستقر و داده های حضور و عدم حضور گیاهان شهد زا و گرده زا، درصد پوشش گیاهی شهدزا و گردهزا، تراکم و درصد ترکیب پوشش گیاهی مورده علاقه زنبور عسل برداشت گردید. در تعیین شایستگی مرتع جهت زنبورداری سه زیر مدل پوشش گیاهی، عوامل محیطی و منابع آب لحاظ گردید. در زیر مدل پوشش گیاهی (طول دوره گلدهی)، ترکیب گیاهی شهد زا و گرده زا و جذایت گونه های مورد استفاده زنبور عسل، در زیر مدل عوامل محیطی نیز جاده و مسیرهای دسترسی به تیپ ها، ارتفاع آب دما به طور مساوی و خاک (با تأثیر غیر مستقیم آن بر پوشش گیاهی) و در نهایت در زیر مدل منابع آب (دسترسی به منابع آبی) از فاکتورهای مؤثر و تأثیرگذار به دست آمد. از بین عوامل مورده بررسی کاهش درصد پوشش گیاهی شهدزا و گردهزا، وجود گیاهان با کلاس های پایین جذایت (III) و (IV) و کوتاهی طول دوره گلدهی، جاده و خاک در بعضی از تیپ ها از مهمترین عوامل محدود کننده شایستگی و پراکنش مناسب منابع آب، دما و ارتفاع در منطقه مهم ترین عوامل مطلوب و افزایش دهنده شایستگی مرتع برای زنبورداری در منطقه مورد مطالعه بودند. نتایج حاصل از تعیین شایستگی مرتع طالقان میانی نشان می دهد که از مجموع ۳۷۹۷۷/۲ هکتار اراضی منطقه مورد مطالعه، ۲۲۵ هکتار (۶۱٪/۰) در طبقه شایستگی S₁ (بدون محدودیت)، ۷۷۹۸ هکتار (۲۰/۵۳٪) در طبقه شایستگی S₂ (با محدودیت اندک)، ۹۹۶۱ هکتار (۲۹/۲۶٪) در طبقه شایستگی S₃ (با محدودیت زیاد، ۸۸۶۱ هکتار (۳۳/۲۳٪) در طبقه شایستگی N (غیر شایسته) بوده و در کل حدود ۲۱٪ منطقه، دارای طبقه شایستگی عالی تا خوب از نظر زنبورداری به دست آمد.

* پست الکترونیکی مسئول مکاتبات: amiri_fazel@yahoo.com

مقدمه

محصولاتی چون موم و عسل و سایر فرآورده‌های زنبور عسل را تحت الشاعر قرار می‌دهد. از این رو لازم است با توجه به شرایط فعلی مراتع علاوه بر کاربری‌های دیگر از جنبه زنبورداری نیز مدیریت گردد.

جنگجو برزل آبادی (۵)، محتشم نیا (۲۰)، طهماسبی (۱۲)، شمس (۹)، آقا محسن فشمی (۱)، یوسفی خانقه (۲۲)، رفاهی (۸)، علیزاده (۱۵)، جوادی (۶)، ارزانی و یوسفی (۲۳)، ارزانی و همکاران (۲۴)، سليمانی و همکاران (۳۱) و ایوبی (۲۵) به تعیین شایستگی مرتع جهت چرای دام پرداختند، و مطالعات در خصوص استفاده از سایر توانمندی‌های عرصه‌های مرتعی محدود به چند مطالعه می‌شود. تنها در مطالعه صفائیان (۱۱) و امیری (۳) به برخی معیارهای مؤثر در مدل زنبورداری اشاره شده است، همچنین در مطالعه رستگار و همکاران (۷) پتانسیل زنبورپذیری مرتع بیالقی پلور تعیین گردید. صفائیان (۱۱) در مطالعه خود به برخی جنبه‌های استفاده چند منظوره از مرتع اشاره کرد. وی برنامه‌ریزی جهت استفاده چند منظوره از مرتع منطقه طالقان را، با انتخاب چهار معیار شایستگی گیاهان مرغوب مرتعی (بانک بذر)، گیاهان داروئی، گیاهان شهد زا و گرده زا جهت کاربری زنبورداری را، انجام داد و بیان داشت که در مدل استفاده زنبورداری در مرتع فاکتورهای تنوع و غنای گونه‌های شهدزا، فنولوژی گیاه، درصد پوشش گیاهی، آب و هوای مناسب، شبیه، کاربری فعلی اراضی، وضعیت جاده‌ها، وضعیت مرتع، امنیت زیستی طبیعی و غیر طبیعی، شرایط محیطی مناسب (سهولت استفاده از محل) به عنوان معیارهای لازم برای تعیین شایستگی رویشگاه‌های مطلوب برای گونه‌های گیاهی شهدزا و گردهزا نقشی اساسی دارند. امیری (۳) مدل نهایی شایستگی مرتع جهت زنبورداری را از تلفیق سه معیار پوشش گیاهی، عوامل محیطی- فیزیکی و منابع آب تهیه کرد. رستگار و همکاران (۷) به ارزیابی پتانسیل پوشش گیاهی مرتع بیالقی پلور استان مازندران از جنبه زنبورداری پرداختند. ایشان با شروع زمان گل‌دهی گیاهان مرتعی و کوچ زنبورداران به منطقه با مراجعه به منطقه، اطلاعات گونه‌های مورد استفاده زنبور عسل را از روش مشاهده مستقیم تعیین نمودند و با تعیین شاخص جذابیت (ترکیب دو فاکتور تعداد و مدت زمان استقرار زنبور عسل روی گیاهان، در مدت زمان

در گذشته بیشترین استفاده از مرتع به منظور چرای دام بوده اما با افزایش شناخت از مرتع و بالا رفتن سطح آگاهی مردم و نیاز جامعه جوانب مختلفی از سودمندی‌های مرتع مورد توجه قرار گرفته است. از این رو در مقابل پیشینه عمومی مرتع که در آن مرتع دار و علم مرتع با هدف آگاهی دادن به چگونگی برداشت پایدار و عملکرد خوب از مرتع از طریق دام اهلی داشت، چهار موضوع مطرح شده‌اند که عبارتند از: نگهداری و حفاظت از منابع پایه، استفاده چند منظوره، اهمیت فرآیندهای اجتماعی و اقتصادی در مدیریت منابع و روابط متقابل. بنابر این علی رغم تأکیدات زیاد روی علوفه مرتع، ایده‌ای که مردم علاوه بر تولیدات دامی به چند طریق دیگر نیز از مرتع استفاده نمایند، در حال رشد است. همچنین با توجه به ارتباط مستقیم زنبور با مرتع، عناصر اقلیمی، محیط فیزیکی و نیاز انسان به فرآورده‌های زنبور عسل (به عنوان یک محصول فرعی مرتعی) لازم است شرایط محیطی بررسی و تحلیل گردد. دیدگاه استفاده از سایر توانمندی‌های عرصه‌های مرتعی دیدگاه تازه‌ای نیست به طوری که، استودارت و همکاران (۳۲) بیان نموده‌اند که، مرتع آمریکا با فلسفه استفاده چند منظوره و با توجه به رعایت تمام استفاده‌های مجاز از مرتع مدیریت می‌شوند و اظهار می‌دارند که بیشتر زمین‌های مرتعی موقعی بیشترین سود را برای جامعه خواهد داشت که به صورت چند منظوره مدیریت شوند (در مقایسه با مدیریت برای یک نوع استفاده). امروزه بیشتر مرتع داران دریافت‌هایند که با فروش محصولاتی به غیر از تولیدات دامی مانند: امتیاز شکار، بازدید از حیات وحش، چوب، زنبورداری، گیاهان زیستی درآمد خوبی داشته باشند. هدف از طرح موضوع اهمیت مرتع برای زنبورداری مسئله توسعه پایدار آن است که بحث استفاده چند منظوره و مطالعه شرایط منطقه در امر پرورش زنبور عسل و استفاده از مرتع در امر اشتغال‌زائی و کسب حداقل منافع و بر جسته نمودن مرتع به عنوان منبع اصلی تأمین زنبورداری و خود به عنوان یکی از ذخایر سرمایه‌های طبیعی در توسعه پایدار و وضعیت پایدار اکوسیستم لحاظ گردد. لذا با توجه به ارتباط متقابل زنبور و مرتع، اهمیت این دو از نظر بقاء طرفین و اقتصاد جامعه به حدی زیاد می‌باشد که تولید

روش تحقیق

مطالعات حول محورهای اصلی ارتباط بین منابع تغذیه‌ای (گیاهان شهد زا و گرده زا، آب و غیره) و عناصر آب و هوایی منطقه به طور اجمالی و تأثیر عوامل محیطی بر فعالیت چرایی زنبور عسل و استفاده از منابع موجود در طبیعت از جمله دسترسی به منابع آب، توپوگرافی و جاده در منطقه مورد بررسی قرار گرفت. بستر این تحقیق بر پایه استفاده از نقشه‌های گوناگون که در زیر بدان اشاره می‌گردد و سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) در محیط‌های نرم‌افزاری آرک ویو (ArcView)، ایل‌ویس (ILWIS)، میکرواستیشن (Microstation) و اکسل (Excel) (FAO ۲۶) برای تعیین طبقات شایستگی استفاده از مرتع جهت کاربری‌های مختلف چهار طبقه شایستگی شامل: شایستگی خوب (S_1)، متوسط (S_2)، کم (S_3) و غیر شایسته (N) را پیشنهاد کرد، همچنین فائق (۲۶) سه روش برای ترکیب درجات شایستگی پیشنهاد داد که در این تحقیق از روش استفاده از محدودیت‌های شرایط موجود در وضعیت و کیفیت سرزمین جهت ترکیب درجات شایستگی استفاده شده است. در واقع در این روش ارزیابی، محدودیت‌ها، تعیین کننده طبقات شایستگی است. لذا برای هر یک از فاکتورهای تعیین کننده شایستگی مرتع، با در نظر گرفتن حداقل درجه محدودیت‌ها نقشه شایستگی مربوطه تهیه شد. مطالعه منطقه‌ای از اردیبهشت ۱۳۸۵ آغاز و جهت مطالعه، برداشت و بازنگری گیاهان شهدزا و گرده زا به عرصه مراجعه گردید. حاصل این مرحله، شناخت مقدماتی از فاکتورهای مؤثر و چگونگی تأثیر آن بر این کاربری بود. ویژگی‌های منطقه با استفاده از منابع و طرح مطالعات آبخیزداری منطقه طالقان (۱۹)، اطلاعات و داده‌های عوامل اقلیمی از جمله بارندگی و درجه حرارت جهت تجزیه و تحلیل و تهیه نقشه‌های ایزووترم و... از شرکت تماب استان تهران و نقشه‌های به کار رفته در بستر کار از جمله نقشه‌های تیپ‌های گیاهی، توپوگرافی، زمین شناسی، خاک‌شناسی، منابع آب، جاده‌ها و مسیرهای دسترسی تهیه گردید (۲۲). سپس با استفاده از ارتفاع سنج، دستگاه G.P.S، پلات‌های یک متر مربعی و فرم‌های تهیه شده در این خصوص، مطالعات صحرایی صورت گرفته و داده‌ها جهت آنالیز برداشت گردید.

ثبت ۵ دقیقه و سطح ثابت ۱۰۰ سانتی‌متر مربع از پوشش تاجی گیاهان) گونه‌های موجود در سایت‌های مطالعاتی را امتیازدهی و طبقبندی نمودند و با ضرب سهم ترکیب هر گونه در امتیاز جذابیت گیاه برای زنبور عسل، امتیاز گیاه در عرصه تعیین گردید و در نهایت بسته به مجموع امتیاز تعلق گرفته، عرصه‌ها از نظر پتانسیل و توان زنبورپذیری در چهار کلاس عالی، خوب، متوسط و ضعیف دسته‌بندی گردید.

همان طور که ملاحظه می‌شود در بیشتر مطالعات در زمینه تعیین شایستگی به چرای دام پرداخته شده است، بنابراین تحقیق حاضر به منظور شناسائی مهم‌ترین عوامل مؤثر در شایستگی مرتع از جنبه زنبورداری، مطالعه و بررسی گیاهان شهدزا و گردهزا مورد استفاده زنبور عسل در منطقه طالقان میانی به منظور تهیه نقشه پوشش گیاهی مورد استفاده زنبور در مرتع، ارائه مدل طبقه‌بندی شایستگی مرتع از جنبه زنبورداری، برجسته نمودن نقش مرتع در تولید عسل و سایر فرآورده‌های زنبور عسل جهت بهبود درآمد بهره برداران و اقدام عملی برای تعادل دام و مرتع توجه شده است.

مواد و روش‌ها

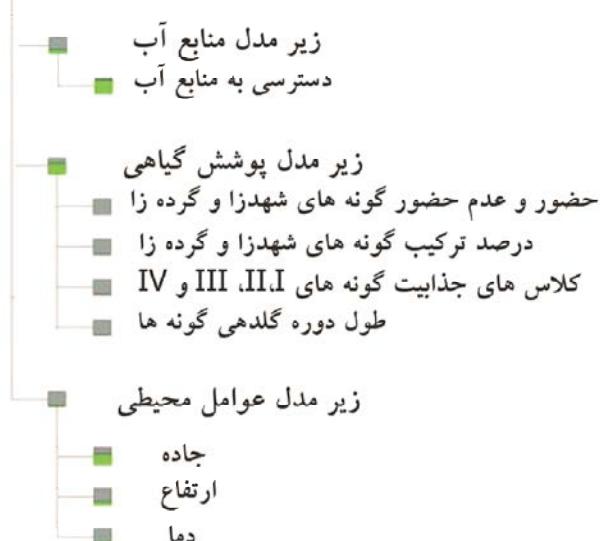
منطقه مورد مطالعه

حوزه آبخیز طالقان با مساحت ۱۳۲۵۰۰۰ هکتار، بین دو حوزه آبخیز کرج و الموت رود در استان تهران (۹۰ کیلو متری شمال غرب تهران) واقع شده است. طالقان میانی با مساحتی بالغ بر $37977/12$ هکتار، موقعیت جغرافیایی $43^{\circ}36'50''$ تا $43^{\circ}20'53''$ طول شرقی و $۳۶^{\circ}19'19''$ تا $۳۶^{\circ}19'50''$ عرض شمالی در بخش میانی حوزه آبخیز طالقان واقع شده (۲۲) که به سبب برخورداری از $67/37$ درصد مرتع ($25555/41$ هکتار) و تنوع آب و هوایی و پوشش گیاهی یکی از مکان‌های پرورش زنبور عسل به شمار می‌آید. این منطقه همه ساله پذیرای تعداد زیادی کلنی‌های زنبور عسل از سایر نقاط مختلف می‌باشد. مرتع طالقان میانی شامل ۱۷ تیپ گیاهی است. ارتفاع متوسط حوزه $2465/69$ متر و متوسط درجه حرارت سالانه $4/48$ درجه سانتی‌گراد و متوسط بارش سالانه آن 500 میلی متر می‌باشد. خاک منطقه مورد مطالعه در رده‌های آنتی سول و این سپتی سول‌ها قرار می‌گیرد (۱۱).

مطالعه، با استفاده از روش‌های آنالیز و اندازه‌گیری پوشش گیاهی (۲۱) در محیط نرم‌افزار Multi Variate MPSV (۲۹)، در نرم‌افزار Statistical Package ایلویس نقشه‌ها آماده شد. سپس تحت سه زیر مدل پوشش گیاهی، عوامل محیطی و زیر مدل منابع آب عوامل مؤثر بر شایستگی مورد مطالعه قرار گرفته و در نهایت با تلفیق نهایی این سه زیر مدل، مدل شایستگی زنبورداری در مرتع حاصل گردید (شکل ۱).

جهت شناسایی بیشتر گیاهان در بهار و تابستان از قسمت‌های مختلف منطقه بازدید به عمل آمد. سپس با برداشت نمونه و مراجعه به منابع و افراد صاحب نظر در این زمینه نسبت به شناسائی و تفکیک گیاهان مولد شهد، مولد گرده و یا مولد هر دو اقدام گردید (۱۶، ۱۷ و ۱۸). در نهایت لیست فلور از نظر زنبورداری شناسایی و بر اساس تیره‌های گیاهی و نوع کاربری تفکیک گردید. در نهایت درصد ترکیب، درصد پوشش گونه‌های مولد شهد و گرده در ۳۰ پلات یک متر مربعی

اجزای مدل نهایی شایستگی مرتع از جنبه زنبورداری

شکل ۱. مدل نهایی شایستگی مرتع از جنبه زنبورداری

از کلاس‌های جذایت گونه‌ها، تعیین شده و با استفاده از مطالعات انجام شده در مناطق مشابه (۱۶، ۱۷ و ۱۸)، استفاده از طول دوره گل دهی یا فنرلوژی (با مراجعه به عرصه و کنترل میدانی گیاهان شهدزا و گرده زا، بدین صورت که گیاهان موجود در محلوده‌ی هر یک از تیپ‌های گیاهی در مراجعه‌های ۱۵ روزه مورد بررسی و بازدید قرار گرفت و دوره‌ی گلدهی هر یک از گونه‌ها بر مبنای زمان باز شدن اولین گل هر گونه و افول آخرین گل همان گونه تعیین گردید). پوشش گیاهی مورد علاقه زنبور عسل و با استفاده از درجاتی که در جدول ۱ آمده است اقدام به تفکیک طبقات شایستگی گردید و بر اساس آن نقشه نهایی شایستگی پوشش گیاهی منطقه بر اساس پوشش گیاهی مولد شهد، مولد گرده و مولد هردو به دست آمد. در شکل ۱ اجزای زیر مدل پوشش گیاهی

زیر مدل پوشش گیاهی

اندازه‌گیری پوشش گیاهی در محدوده تیپ‌های گیاهی و در داخل پلات انجام گرفت. جهت مطالعه و برداشت نمونه از روش تصادفی - سیستماتیک استفاده شد. سپس در هر تیپ دو ترانسکت ۲۰۰ متری در جهت شیب و موازی هم‌دیگر و یک ترانسکت ۲۰۰ متری عمود بر دو ترانسکت فوق در نظر گرفته و در طول آنها و به فواصل ۲۰ متری، پلات یک متر مربعی و در مجموع ۳۰ پلات در هر تیپ برداشت گردید. جهت جمع‌آوری اطلاعات و مشخصات کلی، فرم مخصوص جهت آنالیز و ارزیابی داده‌های حضور و عدم حضور گیاهان شهدزا و گرده زا، درصد پوشش گیاهی شهدزا و گرده زا و درصد ترکیب تکمیل گردید. سپس با استفاده از درصد ترکیب هر یک

درجاتی که در زیر به آن پرداخته می‌شود در نرم افزار ایلوس ساخته شد. در نهایت نقشه درجات شایستگی فاصله از جاده‌ها و مسیرها بر اساس جدول ۲ طبقه‌بندی گردید. برخی از تیپ‌ها دارای ویژگی‌ها و فاکتورهای مناسب جهت زببورداری از نظر این فاکتور می‌باشند اما عدم وجود جاده‌ها و مسیر حمل و دستیابی به تیپ‌های مورد علاقه زببور عسل به عنوان یکی از عوامل محدودیت‌زا، استفاده از آن تیپ‌ها را مشکل و در موقعی غیر قابل استفاده می‌گرداند (۱۰ و ۱۳). با توجه به اینکه در منطقه مورد مطالعه تردد وسائط نقلیه زیادی وجود نداشت لذا قسمت اول در شایستگی و ارائه نقشه نهایی لحاظ نگردید.

آورده شده است.

زیر مدل عوامل محیطی

مسیرها و جاده‌ها

مطالعه فاکتور مسیرها و جاده‌های اصلی جهت حمل کلنی‌های زببورداری در منطقه، دسترسی آسان‌تر زببورداران به بازار و رساندن محصولات حاصله به مصرف کننده و جلوگیری از تصادف زبوران با وسائل نقلیه عبوری حائز اهمیت می‌باشد (۱۴). از نرم‌افزار میکرواسکیشن جهت جداسازی لایه‌های اطلاعاتی جاده و مسیرهای منطقه از نقشه‌های ۱:۲۵۰۰۰ سازمان نقشه برداری کشور استفاده گردید. سپس در محیط آرك ویو یکپارچه و نقشه مسیرها با استفاده از

جدول ۱. درجات شایستگی درصد ترکیب گیاهی و طول دوره گل دهی گیاهان شهدزا و گرده زا

درصد ترکیب گیاهان	درجات شایستگی
شهدزا و گرده زا	N بدون شایستگی
> ۷۶	S _۱ شایستگی بالا
۵۱ - ۷۵	S _۲ شایستگی متوسط
۲۶ - ۵۰	S _۳ شایستگی کم
درصد < ۲۵	بدون شایستگی

جدول ۲. طبقات شایستگی فاصله از جاده‌ها و مسیرها در مدل زببورداری (۱۳)

فاصله	درجه عامل			
N	S _۱	S _۲	S _۳	فاصله (km)
> ۳/۵ و ۰/۵	۲/۵-۳/۵	۱/۵-۲/۵	۰/۵-۱/۵	

عامل درجه حرارت با استفاده از آمار ۱۵ ایستگاه گته ۵۵، جوستان، گلینک، گلیرد، آرموت، سیراء، نساء و شهرک طالقان با ایجاد همبستگی بین ارتفاع ایستگاه‌ها از سطح دریا و میانگین درجه حرارت ایستگاه‌های مورد نظر معادله گردید. دمایی حاصل گردید. براساس مصاحبه حضوری و پرسشنامه‌های توزیع شده در بین زببورداران ساکن طالقان و بررسی منطقه مورد مطالعه، مقاطع زمانی سال به ماههای فعال (۶ ماهه نخست سال) و غیر فعال تقسیم گردیدند. مبنای درجه حرارت برای ماههای فعال ۳۷-۱۰ درجه سانتی گراد (لازم به ذکر است که نقطه اپتیمم درجه حرارت جهت فعالیت زیستی

مرزهای حرارتی

اساسی‌ترین رخداد زببورداری یعنی فعالیت زیستی زببور عسل مبنا قرار گرفته و عامل دما به عنوان یک فاکتور مؤثر مطالعه گردید. با توجه به تأثیر دما بر پوشش گیاهی و آmadگی متفاوت بعضی تیپ‌ها در هر ارتفاع و در هر ماه در طول زمان دوره بهره‌برداری از مرتع منطقه، نیمه نخست سال در نظر گرفته شد و پنج نقشه شایستگی دمایی برای هر ماه و یک نقشه نهایی درجه حرارت برای کل فصل بهره‌برداری ۵ ماهه ترسیم گردید. در منطقه مورد مطالعه تجزیه و تحلیل

خطوط هم ایزو ترم دقیقاً با خطوط هم ارتفاع مفید برای هر ماه و در کل در ۵ ماهه فصل بهره برداری هم مرز خواهند شد بر اساس تقسیم بندی که در جدول ۴ بدان اشاره شده است، نقشه نهایی شایستگی دما در نرم افزار ILWIS که به شرح زیر می باشد، تهیه گردید.

زنبور عسل در این محدوده می باشد (۱۶) و برای ماههای غیر فعال ۴ درجه سانتی گراد یعنی حداقل مصرف زمستانی می باشد که در این تحقیق به ماههای غیر فعال پرداخته نشده است. نقشه هایی با استفاده از روش گرادیان حرارتی ترسیم شد و میزان انحراف محدوده های مورد بررسی را از حدود مورد نظر نشان می دهد (جدول ۳). در نقشه های شایستگی دمایی،

جدول ۳. طبقات شایستگی مرزهای حرارتی (دما) در مدل زنبورداری (۱۰)

N	S₂	S₂	S₁	درجه عامل
>۳۷ و ۱۰ <	۱۴ - ۱۰	۳۷ - ۲۶ و ۱۹ - ۱۵	۲۵ - ۲۰	فاصله (°C)

جدول ۴. راهنمای تعیین طبقات شایستگی دمایی بر اساس طول دوره بهره برداری

طبقه شایستگی	مساحت بر اساس طول دوره بهره برداری
S₁ (شایستگی بالا)	مساحتی که طول دوره زنبورداری ۴-۵ ماه باشد
S₂ (شایستگی متوسط)	مساحتی که طول دوره زنبورداری ۳-۴ ماه باشد
S₃ (شایستگی کم)	مساحتی که طول دوره زنبورداری ۲-۳ ماه باشد
N (بدون شایستگی)	مساحتی که طول دوره زنبورداری < ۲ ماه باشد
N (بدون شایستگی)	مساحتی که طول دوره زنبورداری > ۲ ماه باشد

برآورد گردید. در جدول ۵ معادله های گرادیان دمایی آمده است. بنابراین چنانچه، یک دامنه ارتفاعی از نظر دما مناسب برای فعالیت زنبور عسل باشد، آن ارتفاع نیز در نرم افزار، در درجه شایستگی S₁ قرار می گرفت. در درجات شایستگی S₂، S₃ و N نیز به همین شکل عمل می کنیم. در نقشه های تهیه شده شایستگی دمایی طالقان، خطوط هم دما دقیقاً با خطوط هم ارتفاع مفید برای هر ماه و در کل در پنج ماهه فصل بهره برداری هم مرز خواهند شد. لذا درجه شایستگی در امتداد گرادیان ارتفاعی در مورد پوشش گیاهی، تنوع گونه های و ارتباطات فلورستیکی، پیچیدگی اثر متقابل فاکتور های محیطی مختلف بر حسب ارتفاع منجر به تغییر تیپ زیستگاهها و جوامع گیاهی مختلف گردیده است.

خاک شناسی

با توجه به اینکه تأثیر خاک در مدل از نقطه نظر تأثیر بر نوع پوشش گیاهی، تراکم گونه های مختلف گیاهی از جمله

ارتفاع

فاکتور ارتفاع با تأثیر در دریافت نور توسط خاک، پوشش گیاهی و تأثیر رطوبتی آن در خاک و ... مهم به نظر می رسد، فاکتور ارتفاع با لحاظ کردن گرادیان دمایی در فعالیت زنبور عسل اثر مستقیم دارد را بررسی نمود (۱۴). به منظور برآورد گرادیان دمایی سالانه و ماهانه در منطقه مورد مطالعه و نیز رسم خطوط هم دمای سالانه و ماهانه اقدام به برقراری گرادیان دمایی بر اساس معادله همبستگی یک متغیره بین متوسط دمای سالانه و ماهانه و ارتفاع ۱۶ ایستگاه مجاور منطقه، در محیط نرم افزار Curve Expert، نرم افزاری جهت تعیین همبستگی بین متغیرهای مستقل (X) و متغیرهای وابسته (Y)، گردید. لذا با توجه به میزان ارتفاع و بررسی رگرسیون ارتفاع - دما، ایستگاه هایی که در معادله گرادیان، ضریب همبستگی را کاهش می دادند، در تعیین روابط همبستگی دخالت داده نشده و معادلات بر اساس ایستگاه های مناسب

طبقات شایستگی بر اساس فواصل زیر تعریف گردید و با استفاده از نرم افزار میکرواستیشن جهت جداسازی لایه های اطلاعاتی منابع آب از نقشه های ۱:۲۵۰۰۰ سازمان نقشه برداری کشور و انتقال آن به محیط نرم افزاری آرک ویو و ایلویس نقشه منابع آب با استفاده از درجاتی که در زیر به آن پرداخته می شود ساخته شد. جهت بررسی این فاکتور در تعیین شایستگی مرتع، فاصله های مفید کلی ها از منابع آب جهت مصرف به شرح جدول (۶) طبقه بندی گردید و نقشه شایستگی منابع آب در محیط نرم افزار ایلویس تهیه گردید.

گیاهان شهدزا و گرده زا و رویش آنها، کیفیت مرتع مورد استفاده زنبور عسل، پراکندگی گونه های شهدزا و شهدزائی گیاهان حائز اهمیت است، بنابراین تأثیر فاکتور خاک در مدل، به طور مستقیم با تأثیرگذاری بر وفور و فراوانی گونه های شهدزا و گرده زا، بررسی شد. و از ورود خاک به عنوان یک فاکتور مستقل تأثیرگذار در مدل خوداری شد (۱۳). در شکل ۱ اجزای زیر مدل عوامل محیطی آورده شده است.

منابع آب

با استفاده از نقشه تهیه شده پراکنش منابع آب در حوزه مورد مطالعه طالقان (۲۲) و کمک گرفتن از پیشنهادات (۱۳)

جدول ۵. گرادیان متوسط هم دمای ماهانه در منطقه مورد مطالعه

گرادیان	ضریب رگرسیون (R^2)	P < 1	ماه
ارتفاع ۱۸/۱۹۴	۰/۶۲	۰/۰۵	فروردین
ارتفاع ۲۱/۶۹۵	۰/۵۲	۰/۰۵	اردیبهشت
ارتفاع ۲۷/۴۶۴	۰/۵۹	۰/۰۵	خرداد
ارتفاع ۳۰/۷۳۴	۰/۶۵	۰/۰۵	تیر
ارتفاع ۲۹/۷۷۰	۰/۵۸	۰/۰۵	مرداد
ارتفاع ۲۹/۵۱۱	۰/۵۲	۰/۰۵	شهریور

سطح معنی داری معادلات گرادیان دمایی است.

جدول ۶. طبقات شایستگی فاصله از منابع آب در مدل زنبورداری

N	S₂	S₁	S₁	درجه عامل
>۶	۳-۶	۱-۳	-۱	فاصله (km)

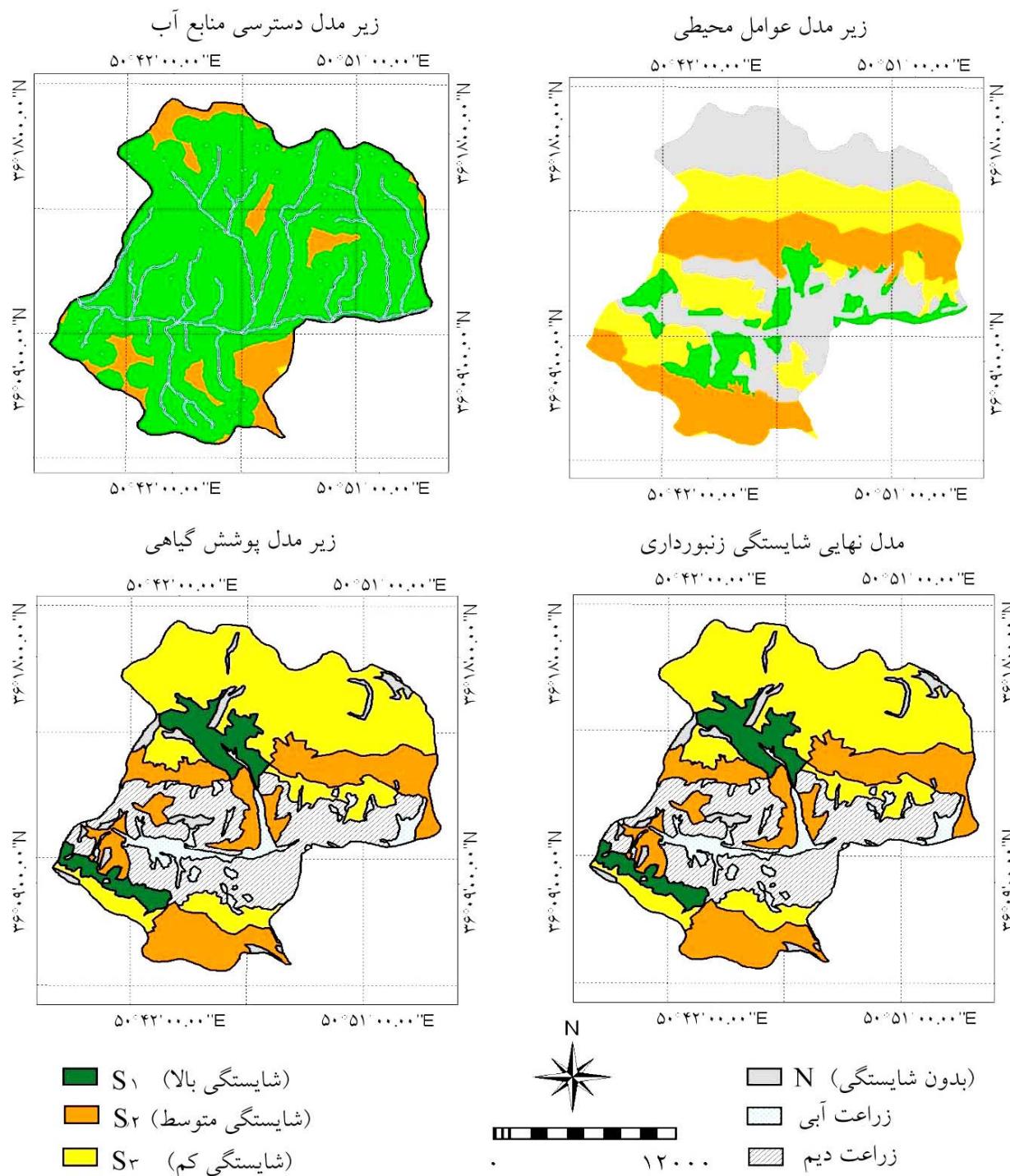
تاج پوشش گیاهی شهدزا و گرده زا می باشدند. در بررسی زیر مدل پوشش گیاهی سه معیار درصد پوشش ترکیب گیاهی، جذابیت و طول دوره گل دهی در نظر گرفته شد. نتایج بررسی هر یک از عوامل مؤثر در زیر مدل پوشش گیاهی در جدول ۷ آمده است، در شکل ۲ نیز حاصل تلفیق نقشه های عوامل مورد مطالعه در زیر مدل پوشش گیاهی آورده شده است. در بررسی زیر مدل منابع آب، در حوزه مورد مطالعه نیز با توجه به شرایط آب و هوایی، تعدد منابع آب دائمی و پراکنش مناسب، در شایستگی زنبورداری از نظر فاصله از منابع آب قادر درجه شایستگی N می باشد. از طرفی با در نظر گرفتن قدرت و شعاع

نتایج

در فلور منطقه مورد مطالعه تعداد ۱۷۵ گونه گیاهی وجود داشت که به ۳۶ تیره یا خانواده تعلق دارند. تخریب مرتع سبب گردیده که گونه های مرغوب از نظر چرای دام از لحاظ تراکم و ترکیب، رو به کاهش نهاده و در عوض، گونه های نامرغوب توسعه بیشتری پیدا نمایند. در فلور منطقه تعداد ۸۰ گونه شهدزا، گرده زا یا مولد شهد و گرده با استفاده از منابع معتبر شناسایی شد (۱۶، ۱۷ و ۱۸). بر اساس نتایج به دست آمده تیپ های گیاهی ۳، ۹، ۶، ۱۴، ۵ و ۸ به ترتیب دارای بیشترین

که در شکل ۲ و جدول ۸ نتایج مشاهده می‌گردد. همچنین نتایج درجات شایستگی سه زیر مدل منابع آب، عوامل محیطی و پوشش گیاهی به تفکیک در جدول ۸ آورده شده است.

پرواز زبور عسل این فاکتور از عوامل مطلوب در تعیین شایستگی زبورداری به دست آمد. همچنین در بررسی زیر مدل عوامل محیطی چهار معیار جاده و مسیرهای دسترسی، خاک، ارتفاع و دما به صورت چهار زیر مدل در نظر گرفته شد

شکل ۲. نقشه زیر مدلها و مدل نهایی شایستگی مرتع از جنبه زبورداری

جدول ۷. مساحت مرتع بر مبنای درجات شایستگی طول دوره گل‌دهی و ترکیب - جذابیت گیاهی
مورد استفاده زنبور عسل بر حسب (ha)

درجه شایستگی	ترکیب - جذابیت گیاهی مورد استفاده زنبور عسل	طول دوره گل‌دهی
S ₁	۷۹۷۹	۲۸۶۷
S _۲	۶۸۰۹	۸۲۹۹
S _۳	۱۰۷۸۹	۱۴۴۰۷
N	۱۳۰۸	۱۳۰۸

جدول ۸. درجات شایستگی بر اساس زیر مدل منابع آب، عوامل محیطی و پوشش گیاهی بر حسب (ha)

درجه شایستگی	زیر مدل منابع آب	زیر مدل عوامل محیطی	زیر مدل نهایی پوشش گیاهی
S ₁	۳۳۹۴۵	۴۰۳۸	۷۹۷۹
S _۲	۳۹۹۲	۹۹۱۶	۶۸۰۹
S _۳	۴۰	۱۰۵۹۲	۱۰۷۸۶
N	۰	۱۳۴۳۱	۱۳۰۸

گیاهی (طول دوره گل‌دهی، جذابیت گونه‌های مورداستفاده در زنبورداری)، خاک (با تأثیر غیر مستقیم آن بر پوشش گیاهی)، جاده و مسیرهای دسترسی به تیپ‌ها، ارتفاع و دما به طور مساوی و آب از فاکتورهای مؤثر و تأثیرگذار در این مدل می‌باشند. صفایان (۱۱) در همین عرصه، ۳۸ درصد از منطقه را دارای شایستگی مناسب از جنبه زنبورداری دانست. اما با توجه به اینکه در تحقیق حاضر فاکتورهای بیشتری مورد مطالعه قرار گرفت و هر کدام از فاکتورها خود به عنوان عامل مؤثر ایجاد محدودیت بود مساحتی در حدود ۰٪/۲۱ از منطقه در طبقه شایستگی عالی تا خوب قرار گرفت. با توجه به نتایج به دست آمده از مطالعه فلورستیک، میان پتنسیل نسبتاً خوب منطقه در جهت بازسازی است. کلیه تیپ‌های ۳، ۴، ۱۳، ۱۵، ۱۶ و ۱۷ (جدول ۹) در ارتفاعات پایین و اطراف روستاهای قرار گرفته و دستخوش تغییرات زیادی بودند (از جمله: تبدیل به دیم زار، چرای مفرط و زودرس و ...) بنابراین دارای پوشش گیاهی کمتری نسبت به سایر تیپ‌های گیاهی موجود در منطقه می‌باشند. در حالیکه قسمت اعظم همان پوشش کم را گیاهان یکساله، خاردار، سمی و گیاهان با خوش خوراکی کم تشکیل می‌دهد، البته تعدادی از این گونه‌ها از نظر منبع غذایی برای زنبور عسل مفید بوده و در کلاس‌های جذابیت‌های متفاوت قرار می‌گیرند که می‌توان به:

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج حاصل از زیر مدل پوشش گیاهی نشان می‌دهد که پوشش گیاهی مهم‌ترین عوامل مؤثر در تعیین شایستگی در امر زنبورداری بوده، اما با توجه به کوهستانی بودن منطقه و کوتاهی دوره گل‌دهی و وجود گیاهان کلاس III، IV جذابیت و کاهش درصد پوشش گیاهی گیاهان شهد زا و گرده زا در تیپ‌های گیاهی طالقان میانی این فاکتور از مهم‌ترین عوامل محدود کننده شایستگی مرتع در منطقه مطالعه و خاص آن به دست آمد. مدل عوامل محیطی نشان می‌دهد پراکنش مناسب منابع آب در منطقه، دمای مناسب و ارتفاع در دوره پنج ماهه فصل بهره‌برداری هیچگونه محدودیتی ایجاد نکرده (فاقد طبقه شایستگی N یا غیر شایسته می‌باشد) و از عوامل مطلوب در شایستگی مرتع در این کاربری می‌باشند. بر اساس طبقات در نظر گرفته شده برای فاکتورهای جاده و خاک، این دو عامل در بعضی قسمت‌های منطقه از عوامل محدود کننده شایستگی مرتع در زنبورداری می‌باشند. بررسی و مقایسه نتایج حاصل از هر یک از فاکتورهای مورد استفاده در این کاربری در هر یک از زیر مدل‌های پوشش گیاهی، زیر مدل عوامل محیطی و زیر مدل دسترسی به منابع آب نشان می‌دهد که به ترتیب پوشش

(بدون محدودیت)، ۳۷۵۱/۸۱ هکتار (۵۲/۴ درصد) در طبقه شایستگی S_۲ (با محدودیت اندک)، ۸۳۶/۸۷ هکتار (۱۱/۶۹ درصد) در طبقه شایستگی S_۳ (با محدودیت زیاد) و ۴۶۷/۵۵ هکتار (۶/۵۳ درصد) در طبقه شایستگی N (غیر شایسته) قرار گرفت. کاهش درصد پوشش گیاهی شهدزا و گردهزا وجود گیاهان با کلاس جذایت پائین (III و IV)، عدم دسترسی به جاده و شبیب زیاد در بعضی از تیپ‌ها مهم‌ترین عوامل محدود کننده شایستگی و پراکنش مناسب منابع آب، شرایط اقلیمی مناسب (دما، ارتفاع، باد و...) و افزایش گیاهان غیرخوشخوارک و انسان‌دار به لحاظ چرای مستمر و بیش از ظرفیت مجاز و عدم محدودیت طول دوره گل‌دهی گیاهان در منطقه، مهم‌ترین عوامل افزایش دهنده و مطلوب در تعیین شایستگی زنبورداری در منطقه سمیرم دانست، که نتیجه مطالعه ایشان با مطالعات حاضر مطابقت دارد. نتایج مطالعه رستگار و همکاران (۷) در ارزیابی پتانسیل پوشش گیاهی مراعع ییلاقی پلور استان مازندران از جنبه زنبورداری نشان داد که مراعع منطقه از پتانسیل متوسطی برخوردار نبود، در صورتی که نتایج تحقیق حاضر نشان می‌دهد که به دلیل چرای شدید و مستمر در منطقه طالقان میانی، گونه‌های مهاجم که از نظر زنبورداری در کلاس جذایت متوسط قرار دارند جایگزین شده‌اند و این امر سبب شده که مراعع منطقه پتانسیل زنبور پذیری مناسبی برخوردار باشند. رالف (۳۰) را پهنه اکولوژیکی بین گیاهان بد خوراک با انسان تن و وضعیت ضعیف مرتع را در مراعع غرب آمریکا مورد مطالعه قرار داد. نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که گیاهان مذکور با کاهش وضعیت مراعع افزایش می‌یابند. در این تحقیق جهت تلفیق نقشه‌ها از سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) استفاده گردید. این سیستم به دلیل توانایی ذخیره حجم زیادی از اطلاعات، توانایی زیادی در تجزیه و تحلیل توابع؛ محاسبه مدل‌های فاصله، شبیب، جهت، توابع مکانی، نمایش سه بعدی و تلفیق نقشه‌ها داراست که انجام آنها به روش معمول خیلی مشکل بوده و مستلزم هزینه و وقت زیادی است. دقت مطالعات انجام شده توسط GIS و استفاده از قابلیت‌های آن بسیار زیاد می‌باشد. بنابراین در مدل زنبورداری، پس از ورود اطلاعات به سیستم، کارهای تلفیق، محاسبات و ارائه نتایج با GIS دقت و سرعت بالایی امکان پذیر شد. برخی قابلیت‌های GIS

Salvia limbata, *Thymus kotschyanus* و ... اشاره کرد. صفائیان (۱۱) فاکتور حضور و عدم حضور گیاهان مولد شهد زا مؤثر در شایستگی بیان کرد که در دستاوردهای حاضر، این عامل تنها پیش شرط مطالعه تیپ از نظر دیگر پارامترهای مؤثر پوشش گیاهی در زنبورداری و تعیین شایستگی در نظر گرفته شد. به این علت که تنها حضور و عدم حضور یک گونه در تیپ کافی نبوده و در کنار آن باید درصد پوشش گیاهی یا درصد ترکیب گیاهی هر یک از کلاس‌های جذایت گونه‌ها، طول دوره گل‌دهی گونه‌ها، کلاس‌های جذایت و میزان شهددهی گونه‌ها نیز مد نظر قرار گیرد. از دیگر گونه‌های نامرغوب کاهش توان تولیدی آنها گشته است. از دیگر گونه‌های نامرغوب جهت استفاده در تغذیه دام و تغذیه زنبور عسل در منطقه، از بین رفتن گونه‌های خوشخوارک و کاهش عملکرد دام و عملکرد ضعیف کندوهای مستقر در منطقه (با توجه به اینکه در اکثر کلنی‌ها از مکمل‌های غذایی و شکر استفاده می‌شود) از نتایج این عدم تعادل است. یکی از دستاوردهای این تحقیق بحث اشتراک غذایی بین دام و زنبور عسل بود که نتایج مبین این مطلب است که بیش از ۵۰ درصد گونه‌های (موجود در فلور منطقه مورد مطالعه) کلاس I جذایت از نظر تغذیه زنبور عسل در کلاس I خوش خوارکی دام قرار دارد و چیزی در حدود ۵۰ درصد از گونه‌های کلاس II جذایت از نظر تغذیه زنبور عسل در کلاس II خوش خوارکی دام قرار می‌گیرد. در نتیجه یکی دیگر از عوامل چرای زودرس (قبل از دوره گل‌دهی گونه‌ها) می‌باشد، این عامل علاوه بر آسیب به گیاه باعث کاهش علوفه تولیدی در سال‌های بعدی، کاهش استفاده از گل‌ها در هنگام گل‌دهی توسط زنبور عسل و همچنین تخریب خاک می‌گردد. تاریخ ورود دام به مراعع باید بعد از دوره گل‌دهی انجام گیرد تا استفاده از آن گونه توسط زنبور هم امکان‌پذیر گردد. لازم به ذکر است که از بین گونه‌های مهاجم و گونه‌های ثانویه گیاهان با انسان‌های تن و بد خوراک یا سمی که مورد تعلیف دام واقع نمی‌شوند، مورد توجه زنبور عسل می‌باشد. نتیجه مطالعه امیری (۳) نشان داد که از مجموع ۷۱۵۸/۶۹ هکتار اراضی مرتغی منطقه مورد مطالعه، ۲۱۰۲/۶۸ هکتار (۲۹/۳۷ درصد) در طبقه شایستگی S_۱

مدل دسترسی به منابع آب دخیل هستند و این زیر مدل‌ها هر کدام به ترتیب تحت تأثیر فاکتورهای مؤثر و تأثیر گذار (طول دوره گل‌دهی، جذابیت گونه‌های مورد استفاده در زنبورداری)، جاده و مسیرهای دسترسی به تیپ‌ها، ارتفاع و دما به طور مساوی، خاک (با تأثیر غیر مستقیم آن بر پوشش گیاهی) و دسترسی به منابع آب می‌باشند. که در شکل (۴) اجزای مدل نهایی زنبورداری آورده شده است.

(به عنوان ابزاری برای مدیریت مرتع) که در این تحقیق استفاده شده توسط دیگران پاکزاد (۴)، خمامی (۲)، کیت (۲۷)، لی (۲۸)، تئوکارپولوس و دیویدسون (۳۳) و زو (۳۴) تأیید شده است.

نتیجه‌گیری

دستاورد این تحقیق بیان این موضوع است که در تعیین شایستگی مرتع از جنبه زنبورداری، چند زیر مدل از جمله زیر مدل پوشش گیاهی، زیر مدل عوامل محیطی و در نهایت زیر

جدول ۹. تیپ‌های گیاهی منطقه مورد مطالعه

کد تیپ	تیپ گیاهی
۱	Agropyron tauri – Astragalus spp – Prangus uloptera
۲	Astragalus spp– Acantholimon aspadanum– Onobrychis cornuta
۳	Astragallus gossypinus – Thymus kotschyanus- Echinops polygamus
۴	Astragallus gossypinus- Agropyron tauri
۵	Goeblia alopecuroides – Agropyron tricophorum- Gundelia tournefortii
۶	Astragallus gossypinus- Ferula ovina
۷	Gundelia tournefortii – Agropyron tauri
۸	Artemisia aucheri- Astragallus gossypinus
۹	Astragallus gossypinus– Stipa barbata- Thymus kotschyanus
۱۰	Astragallus gossypinus- Bromus tomentellus
۱۱	Agropyron tauir- Eryngium bungei
۱۲	Astragallus gossypinus- Bromus tomentellus– Thymus kotschyanus
۱۳	Centaurea virgata-Astragallus gossypinus
۱۴	Ferula ovina- Prangus uloptera
۱۵	Astragallus spp - Lotus goebelia
۱۶	Astragallus spp- Euphorbia aellei
۱۷	Centaurea virgata- Agropyron tricophorum

جدول ۱۰. لیست فلورستیک و نوع گیاه (کاربری شهدزا و گرده زا)

ردیف	خانواده	نام گونه	نوع گیاه	
			گرده زا	شهدزا
۱	Apiacea	<i>Astrodaucus orientalis</i>	*	*
۲	Apiacea	<i>Ferula gumosa</i>	*	*
۳	Apiacea	<i>Ferula ovina</i>	*	*
۴	Apiacea	<i>Ferula persica</i>		*
۵	Apiacea	<i>Heracleum persicum</i>		*
۶	Apiacea	<i>Zosimia absinthifolia</i>		*
۷	Asteraceae	<i>Achillea talagonicum</i>		*
۸	Asteraceae	<i>Artemisia vulgaris</i>		*
۹	Asteraceae	<i>Centaurea virgata</i>	*	*
۱۰	Asteraceae	<i>Cichorium intybus</i>	*	*
۱۱	Asteraceae	<i>Cousinia assyriaca</i>	*	*
۱۲	Asteraceae	<i>Crisium arvens</i>	*	*
۱۳	Asteraceae	<i>Echinops ritrodes</i>	*	*
۱۴	Asteraceae	<i>Taraxacum syriacum</i>	*	*
۱۵	Asteraceae	<i>Tragopogon caricifolius</i>	*	*
۱۶	Asteraceae	<i>Tragopogon pterocarpus</i>		*
۱۷	Asteraceae	<i>Tragopogon repens</i>		*
۱۸	Berberidaceae	<i>Berberis integeririma</i>	*	*
۱۹	Boraginaceae	<i>Anchusa italicica</i>	*	*
۲۰	Boraginaceae	<i>Lappula microcarpa</i>	*	*
۲۱	Caryophyllaceae	<i>Acanthophyllum bracteatum</i>		*
۲۲	Caryophyllaceae	<i>Acanthophyllum crassifolium</i>		*
۲۳	Caryophyllaceae	<i>Vaccaria liniflora</i>		*
۲۴	Cruciferae	<i>Capsella bursa-pastoris</i>	*	*
۲۵	Cruciferae	<i>Crambe orientalis</i>	*	*
۲۶	Cruciferae	<i>Descurainia sophia</i>	*	*
۲۷	Cruciferae	<i>Siysmbrium irio</i>	*	*
۲۸	Fabaceae	<i>Astragalus aegobromus</i>		*
۲۹	Fabaceae	<i>Astragalus gossypinus</i>	*	*
۳۰	Fabaceae	<i>Glycyrrhiza glabra</i>	*	*
۳۱	Fabaceae	<i>Lathyrus sativus</i>	*	*
۳۲	Fabaceae	<i>Lotus corniculatus</i>	*	*
۳۳	Fabaceae	<i>Melilotus officinalis</i>	*	
۳۴	Fabaceae	<i>Onobrychis talagonica</i>	*	*
۳۵	Fabaceae	<i>Onobrychis gaubae</i>	*	*
۳۶	Fabaceae	<i>Onobrychis sativa</i>	*	*
۳۷	Fabaceae	<i>Ononis spinosa</i>	*	*
۳۸	Fabaceae	<i>Coronilla varia</i>		*
۳۹	Fabaceae	<i>Trifolium repens</i>	*	*
۴۰	Fabaceae	<i>Trifolium pratense</i>	*	*

ادامه جدول ۱۰. لیست فلورستیک و نوع گیاه (کاربری شهدزا و گرده زا)

ردیف	خانواده	نام گونه	نوع گیاه	
			گرده زا	شهدزا
۴۱	Hypericaceae	<i>Hypericum armenum</i>	*	*
۴۲	Hypericaceae	<i>Hypericum scabrum</i>	*	*
۴۳	Juglandaceae	<i>Juglans regia</i>	*	*
۴۴	Labiatae	<i>Ajuga chamaecistus</i>		*
۴۵	Labiatae	<i>Marrubium vulgare</i>		*
۴۶	Labiatae	<i>Menthe longifolia</i>	*	*
۴۷	Labiatae	<i>Nepeta racemosa</i>	*	*
۴۸	Labiatae	<i>Phlomis olivieri</i>	*	*
۴۹	Labiatae	<i>Phlomis pungens</i>	*	*
۵۰	Labiatae	<i>Salvia limbata</i>	*	*
۵۱	Labiatae	<i>Salvia verticillata</i>	*	*
۵۲	Labiatae	<i>Stachys inflate</i>	*	*
۵۳	Labiatae	<i>Stachys lavandulifolia</i>		*
۵۴	Labiatae	<i>Teucrium orientale</i>		*
۵۵	Labiatae	<i>Teucrium polium</i>		*
۵۶	Labiatae	<i>Thymus fallax</i>		*
۵۷	Labiatae	<i>Thymus kotschyanus</i>		*
۵۸	Labiatae	<i>Ziziphora clinopoides</i>		*
۵۹	labiatae	<i>Ziziphora tenuir</i>	*	*
۶۰	liliaceae	<i>Tulipa schrenki</i>		*
۶۱	linaceae	<i>Lamium album</i>	*	*
۶۲	Malvaceae	<i>Malva sylvestris</i>	*	
۶۳	Plantaginaceae	<i>Plantago lagopus</i>	*	
۶۴	Plantaginaceae	<i>Plantago lanceolata</i>	*	
۶۵	Plumbaginaceae	<i>Acantholimon erinaceum</i>	*	
۶۶	Plumbaginaceae	<i>Acantholimon aspadanum</i>	*	
۶۷	Plumbaginaceae	<i>Acantholimon sorchense</i>	*	*
۶۸	Poaceae	<i>Setaria italica</i>	*	*
۶۹	Poaceae	<i>Dactylis glomerata</i>	*	
۷۰	polygonaceae	<i>Rumex scutatus</i>	*	*
۷۱	Ranunculaceae	<i>Ranunculus arvensis</i>	*	*
۷۲	Resedaceae	<i>Reseda luteola</i>	*	*
۷۳	Rosaceae	<i>Amygdalus eburnean</i>	*	*
۷۴	Rosaceae	<i>Amygdalus lycioides</i>	*	*
۷۵	Rosaceae	<i>Crataegus monogyna</i>	*	*
۷۶	Rosaceae	<i>Crataegus elbursensis</i>	*	*
۷۷	Rosaceae	<i>Crataegus persica</i>	*	*
۷۸	Rubiaceae	<i>Asperula glomerata</i>		*
۷۹	Salicaceae	<i>Salix aegyptiaca</i>	*	
۸۰	Scrophulariaceae	<i>Verbascum specisum</i>	*	

۱۳. عبادی، ر. ۱۳۸۵. استاد حشره شناسی دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان ملاقات حضوری).
۱۴. عبادی، ر. وع. احمدی. ۱۳۸۵. پرورش زنبور عسل. چاپ سوم انتشارات ارکان دانش، اصفهان، ۵۷۲ صفحه.
۱۵. علیزاده، ع. ۱۳۸۶. تعیین شایستگی مرتع برای چرای گوسفند و بز با استفاده از GIS. پایان نامه کارشناسی ارشد مرتعداری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران. ۱۲۰ صفحه.
۱۶. فقیه، ابر. ۱۳۷۹. شناسایی و بررسی گیاهان مورد استفاده زنبور عسل در مناطق خوانسار و فریدن استان اصفهان، پایان نامه کارشناسی ارشد زنبور عسل (پرورش و تغذیه)، دانشگاه تربیت مدرس. ۱۱۰ صفحه.
۱۷. فقیه، ا. ر.، ر. عبادی، ح. نظریان، م. ت. فیضی، وع. عباسیان. ۱۳۸۴. شناسائی گیاهان شهدخیز و گردۀ زا مورد استفاده زنبور عسل در مناطق خوانسار و فریدن اصفهان، مجموعه مقالات همایش ملی گیاهان دارویی و عسل، ارومیه. ۸-۹.
۱۸. فقیه، ا. ر.، ر. عبادی، ح. نظریان، و. م. نوروزی. ۱۳۸۴. تعیین جاذبیت گونه‌های مختلف گیاهی برای زنبور عسل در مناطق خوانسار و فریدن اصفهان، مجله علوم کشاورزی ایران. (۳) ۳۶: ۵۲۱-۵۳۶.
۱۹. گروه مهندسی آبیاری و آبادانی. ۱۳۷۲. مطالعات آبخیزداری حوزه طالقان، دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران. ۷۰ صفحه.
۲۰. محتشم نیا، س. ۱۳۷۹. تعیین شایستگی مرتع منطقه نیمه استپی استان فارس با استفاده از GIS. پایان نامه کارشناسی ارشد مرتعداری، دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی، دانشگاه تربیت مدرس. ۱۱۵ صفحه.
۲۱. مقدم، م. ۱۳۷۷. مرتع و مرتعداری، چاپ اول، انتشارات دانشگاه تهران. ۴۷۰ صفحه.
۲۲. یوسفی خانقاہ، شن. ۱۳۸۳. تعیین شایستگی مرتع با استفاده از GIS، پایان نامه کارشناسی ارشد مرتعداری، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران. ۱۲۷ صفحه.
23. Arzani, H. and S. Yousefi. 2006. A GIS model of range suitability assessment for sheep grazing (Case study: Taleghan Region in Tehran Province). 8th International Conference on: Information Systems in Sustainable Agriculture, Agro-environment and Food Technology, 20-23 September. Thessaly. 911-918 pp.
24. Arzani, H., Sh. Yousefi, M. Jafari and M. Farahpour. 2006. Production range suitability map for sheep grazing using GIS (Case study: Taleghan Region in Tehran province). International

منابع مورد استفاده

۱. آقا محسنی فشمی، م. ۱۳۸۱. بررسی شایستگی مرتع منطقه لار به کمک GIS. پایان نامه کارشناسی ارشد مرتعداری، دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران.
۲. ابراهیم خمامی، م. ۱۳۷۶. استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی در مدیریت مرتع، پایان نامه کارشناسی ارشد مرتعداری، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران.
۳. امیری، ف. ۱۳۸۶. مدل استفاده چند منظوره از مرتع با استفاده از GIS. رساله دوره دکتری علوم مرتع، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران.
۴. پاکزاد، ب. ۱۳۷۳. استفاده از GIS در تهیه نقشه مدیریت مرتع، انتشارات سازمان جنگل‌ها و مرتع کشور، تهران.
۵. جنگجو برزل آباد، م. ۱۳۷۴. بررسی شایستگی مرتع منطقه سیاهرود به وسیله GIS، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران.
۶. جوادی، س. ا. ۱۳۸۵. تعیین شایستگی مرتع برای چرای شتر با استفاده از GIS. پایان نامه دوره دکتری علوم مرتع، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران.
۷. رستگار، ش.، ح. بارانی، ع. سپهری وع. تقی پور. ۱۳۸۶. ارزیابی پتانسیل زنبورپذیری مرتع (بر اساس مطالعه موردي در مرتع بیلاقی پلور)، مجله علمی پژوهشی مرتع. ۱(۴): ۳۵۷-۳۶۹.
۸. رفاهی، س. م. ۱۳۸۵. تعیین شایستگی مرتع برای چرای گوسفند با استفاده از سامانه اطلاعات جغرافیایی (GIS) در مرتع نیمه استپی استان اصفهان. پایان نامه کارشناسی ارشد مرتعداری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران.
۹. شمس، ح. ۱۳۸۰. تعیین شایستگی مرتع با استفاده از GIS، پایان نامه کارشناسی ارشد مرتعداری، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران.
۱۰. شهرستانی، ن. ا. ۱۳۷۴. زنبور عسل پرورش آن، مرکز نشر سپهر، ۴۵۵ صفحه.
۱۱. صفاییان، ر. ۱۳۸۴. استفاده چند منظوره از مرتع (مطالعه موردي منطقه طالقان). پایان نامه کارشناسی ارشد مرتعداری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران. ۱۶۰ صفحه.
۱۲. طهماسبی، پ. ۱۳۸۰. تعیین شایستگی مرتع نیمه استپی چهارمحال و بختیاری با استفاده از GIS. پایان نامه کارشناسی ارشد مرتعداری، دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی، دانشگاه تربیت مدرس. ۱۶۵ صفحه.

31. Soleimani, K., S. Khormali and M. Habib Nejad. 2006. GIS and RS based classification of erosion in Lasem watershed, Iran. International Conference of Map Asia, 29 August- September Bangkok, Thailand.
32. Stoddart, L., A. A. D. Smith and T. W. Box. 1975. Range Management. 2nd edition, MC Graw hill Book Company. new York
33. Theocarpoulos. D. A. and J. N. Davidson. 1995. GIS as a survey and land evaluation in Greek. Journal of soil and water conservation. 15: 145 – 150.
34. Zhou, Q. 1989. The integration of remote sensing and geographical information system land resources management in the Australian arid zone, PhD Thesis, The University of New South Wales Austria.
- Conference of Map Middle East, 26-29 March, Dubai, UAE. pp. 25.
25. Ayoubi, S. 2006. Physical land evaluation for extensive grazing using GIS in a watershed of Khorasan Province, northeast Iran. Eighth International Conference on Development of Drylands. February 25-28. Beijing, China. pp. 32-33.
26. F.A.O. 1991. Guidelines: Land Evaluation For Extensive Grazing, Soil Research Management And Conservation Service, Soil Bulletin No58.
27. Kite, S. 2000. Expected use GIS map, Rangeland, 22 (2): 18–20.
28. Lee's. 1989. Interpretation of soil Map for Grassland Suitability an Exploratory Study Euro Publication, Euro. 11151, 37– 45.
29. Multi Variate Statistical Package (MVSP 2007). <http://www.Kovcomp.com>.
30. Ralph's, M. H. 2002. Ecological relationship between poisonous plant and rangeland condition. Journal of Range Management. 4:319-323 pp.

RS & GIS for Natural Resources (Vol. 5/ Issue 3) Autumn 2014

Indexed by ISC, SID, Magiran and Noormags

<http://girs.iaubushehr.ac.ir>

A Study of range suitability model for apiculture by using GIS (Case study: Taleghan rangelands)

Sh. Fadai¹, H. Arzani¹, H. Azarnivand¹, Gh. A. Nehzati², S. H. Kaboli³, F. Amiri^{4*}

1. Graduated MSc. of Range Management, College of Natural Resources; Prof., & Assoc. Prof. College of Natural Resources, Tehran University, respectively

2. Instructor of Anim. Sci., College of Agriculture, Tehran University

3. Ph.D Student of Range Manage, College of Natural Resources, Tehran University

4. Assoc. Prof. College of Engineering, Department of Natural Resources, Islamic Azad University Bushehr Branch

ARTICLE INFO

Article history:

Received 12 October 2013

Accepted 8 May 2014

Available online 15 November 2014

Keywords:

Range suitability model

Apiculture

Nectar plant

Pollen plant

Geographic Information System (GIS)

ABSTRACT

The objective of this research was presenting a case model for determining of range suitability of Taleghan region for sustainable bee keeping activities. After considering the factors affecting range suitability for beekeeping, final suitability map was created by using the suggested method of FAO and GIS software. Random sampling was done in vegetation types, using 30 (1×1m) quadrates along three 200m long transect. Investigation on quality and characteristics of rangelands showed that three sub models of vegetation cover (flowering period, the rate of attractiveness of plants and vegetation cover percent), environmental factors (roads and access roads to vegetation, elevation, temperature and soil characteristics) and hydrology (water resources) played the main role in the determination of range suitability for bee keeping. Decreasing of nectar or pollen in the vegetation cover, an existence of low quality plants (classes III and IV) along with the shortage of flowering period, poor soil conditions and lack of roads in some vegetation types were among the most limiting factors of range suitability for bee keeping in the study area. In contrast, suitable distribution of water resources, elevation and temperature increased the rangelands suitability for bee keeping. According to our results from 37977.2 hectares of studied rangelands, 235 hectares (0.61%) classified as S1 of suitability (without limitation for bee keeping), 7798 hectares (20.53%) classified as S2 class (with limitation), 9961 hectares (26.29%) classified as S3 class (with high limitation), and 8861 hectares (23.33%) classified as N class (non suitable). Generally, 21% of the area had an acceptable score as excellent suitability for bee keeping.

* Corresponding author e-mail address: amiri_fazel@yahoo.com